

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenj pet-krati po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljane vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jedem mesec . . . „ 1-10
Na pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jedem mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnem, a h kraju se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na detično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Zmaga revolucije.

Včeraj zjutraj je vlada odgodila zasedanje poslanske zbornice na nedoločen čas. Ob 2. uri popoldne se je pod predsedstvom cesarjevim sešel kronski svet. Badeni je bil v imenu celega ministerstva podal demisijo. Cesar je demisijo vsprejel in naročil baronu Gautschu, naj sestavi novo ministerstvo.

To govori jasno in nedvoumno; ti dogodki pričajo, da je parlamentarna in poulična revolucija dosegla popolno zmago, da triumfira na celi črti.

Avstrija je dežela neverjetnosti in prav za tega delj je bilo mogoče, da so zmagali Nemci in njihovi tlačani, socialni demokrati, da je zmagovalo najbrutalneje nasilstvo nad zakoni in nad pravico, da je državna avtoriteta poteptana v prah, in da se je morala ukloniti revolucionarjem.

Nemci so začeli obstrukcijo, ne da bi v to imeli najmanjšo pravno in moralno opravičbo. Vse,

kar se je zgodilo in kar izkoriščajo v opravičenje svoje steklosti, je bilo v zakonu in v praksi utemeljeno. Nemcem se ni zgodila nobena krivica, začeli so boj, ker so uvideli, da je prišla ura, ko nemško pleme ne bo več gospodovalo v državi, ampak bode moralo prisnati drugim narodom ravnopravnost, da se bliža konec nemški hegemoniji. In bojevali so se z gclimi nasilstvi, s vso podivjanostjo ter — zmagali.

Te nemške zmage ni kriv nihče drugi, kakor grof Badeni sam. S svojo neodločnostjo, omahljivostjo in popustljivostjo napram Nemcem in svojo nedokritičnostjo napram Slovanom je pckvaril vse, kar je v zagotovitev vlade in parlamentarnega redu ukrenila deznica. Poleti je nakrat zaključil zasedanje državnega zbora, ravno v trenutku, ko se je bila deznica zjedila, da zaduši obstrukcijo, in v soboti seji je zopet on preprečil, da se ni Falkenhaynov predlog z vso brezobzirnostjo izkoristil proti obstrukcionistom, ampak da se je prav po nepotrebnem seja zaključila.

Kar so nemški kulturonošci počenjali v parlamentu je znano in ni treba na novo opisovati njih divjaških činov. Za vse storjene nezastisljane surovosti, katerih bi se sramoval najsvetnejši govedar, za vse brutalne napade in lopovščine, za uprizaritev velikih izgrediv v Gradci in Dunaji so dobili zdaj sijajno plačilo, najlepšo nagrado. Badeni je odstopil, tisti mož, katerega so prav po krivici tako neizmerno sovražili, kakor še nikogar ne, dasi ni ničesar storil, kar bi bilo opravičevalo to sovraštvo. Država je pred revolucionarji kapitulirala.

A ne dovolj, da je revolucija premagala Badenija, da ga je strmoglavila, dobila je še večje zadoščenje. Novo ministerstvo sestavi baron Gautsch, oni isti baron Gautsch, ki se je tik do zadnjega časa prišteval nemški liberalni stranki, katere stoji zdaj v taboru obstrukcije in se je zjedila s Wolfom in s Schönererjem, oni isti baron Gautsch, ki je bil vsikdar za najodločnejši nasprotnik Slovanov in ki je vsikdar z vso enerzijsko nasprotoval vsem kulturnim in političnim težnjam slovenskih narodov in posebnost Slovencev. Ime barona Gautscha je program. Njegova dejanja opravičujejo domnevanje, da na-

stopijo za Slovane zopet stari časi zatiranja in preganjanja.

Nečemo se prenaglati s svojo sodbo. Položaj je v tem trenutku popolnoma nejasen in nihče ne ve, kaj nam prinese bodočnost. Slutimo, da nič dobrega, in to slutno obuja v nas ime barona Gautscha. A radi tega se bodočnosti ne bojimo. Nemci so nas naučili, kako se mora v Avstriji postopati, da se kaj doseže, mi teh nankov ne pozabimo in se bomo po njih ravnali proti vsaki nam nepri-razni vladi.

Prejeli smo naslednji, iz same nagajivosti izvirajoči popravek: „Slavno uredništvo! Sklicevaje se na § 19. t. z. prosim, da se objavi v prihodnji številki Vašega cenjenega lista na po zakonu določenem mestu sledeči popravek: Ni res, kakor se trdi v uvodnem članku „Slovenskega Naroda“ št. 272 od 27. novembra 1897, da je moral sedaj umirovljeni dr. pl. Valenta prepuščati podučevanje svojim sekundarjem, navadno med cincem, kateri še vseh skušenj niso imeli,“ — temveč res je, da sem jaz kot profesor babilstva v deželni bolnici skozi 40 let podučeval v prostem predavanju, in sicer v slovenskem in nemškem jeziku in da predavanja nikdar drugemu prepustil nisem, razun v redkih slučajih, ko sem bil zadržan, in takrat le asistentom, ki so bili promovirani doktorji; res je pa, da so klinični asistenti vsled učnega načrta morali popoldne korepetirati z učenkami, kar sem jaz dopoldne predaval. In ravno tako je še sedaj, ker še sedaj, akoravno umirovljen, predavam v deželni bolnici učenkam babilstva v slovenskem in nemškem jeziku, kakor se slavno uredništvo lahko prepriča. V Ljubljani, 28. novembra 1897. Dr. Alojzij Valenta pl. Marchetti n., profesor in c. kr. vladni svetnik.“ — Gosp. dr. Valenta je slovenskega jezika tako male zmožen, da se mora le — čuditi, kdor čuje, da je predaval in da predava slovenski. Sicer pa ni nihče primoran verjeti temu popravku. Kar smo poročali mi, čuli smo sami od gospodov, kateri so bili nekdanj sekundarji.

LISTEK.

Kokošjada.

(Satira. — Danski spisal Alfons Wiede.)

Po velikem dvorišču so se sprehajali prevzetno petelini, ponosni na svoja lepa grebena in ostruge, pa ljubili so kure, kakor je pri petelinah sploh v navadi. Ako so našli na svojih potih rumena zrna, potem so privoščili najprvo sebi, ker imeli so trud in delo; če pa jim je kaj ostalo, zravnali so se pokoncu, ter poklicali svoje žene in otroke rekoč: „Glejte, to smo našli za vas!“

In vselej so se vsule kure od vseh strani, napolnjevale svoje pčrčne vratove, teple se s perutmi, skakale druga v drugo ter se kavale kakor delajo kure že od Olimovega časa. Vender kure pri tem niso zabile svojih gnjev, neke so jajce, pridno valila piščeta in bile splošno zadovoljne na tem svetu, ker priznavale so rek: „Petelin je glavni kur!“

Tako je bilo tisti čas! . . .

Teta Pajk je bilo ime stari, suhi, pepelkasti kura koleričnega temperamenta. Že delj časa opazala je teta Pajk, da je radi svoje prevelike starosti napoti vsej ostali kuretnini, ter je imela vsled tega žolč vedno zelo otečen. Ako je slučajno videla, kako

se je kaka vročerkva, mlada kura udala s vsem svojim srcem petelinu, ni rekla sicer nikdar, da je to greh, zakaj spomnila se je vedno še svojih mladostnih let. Pač pa je zakokodakala polglasno, češ kure naj svojo čast drugače cenijo in naj se nikar tako pomizno ne vdajajo volji petelinovi.

„Kajti,“ je rekla, držeča svoj kljun pokoncu „ako se stvar natanko pregleda, je jako majhen razloček mej kuro in mej petelinom, in še ta mali razloček obstoji le v zunanem, nevažnem delu: v grebenu, ostrogah in . . . in tako dalje!“ . . .

Tako je besedičila svojim jednako starim prijateljicam, in pri tem jo je vedno popadla sveta jeza. Najprvo je napravljala le s posebno intimnimi kurami posamezne sprehode na polje; tem so sledile že tajne seje v kravjem hlevu in na skednju, naposled pa je priredila javne skupščine pod bezgovim grmom ali pa še celo sredi dvorišča.

Zanimivo je bilo videti njene slušateljice pri teh skupščinah, kako so kimale s svojo malo kurjo glavico graciozno sem in tja; kadar je pa rekla teta Pajk kaj posebnega o drugem spolu, so navdušeno zafsfetale s perutnicami.

„Kaj pa so petelini? je govorila zasmehljivo „da se demišljejejo, da so gospodari sveta? Kako prednost pa imajo pred nami?“

„No, jaz mislim, da jim ni treba jajec nositi in piščet valiti,“ je zamrmrala jokajoče razmršena črna koklja, mati petnajstih piščet.

„Valiti!“ vsklikne teta Pajk, „valiti!“ in mačopirila so se ji peresa kakor igle boječega ježa. — „Valiti! Vedno se nam predbaciva valenje. Tu, prav tu imamo same največ določati!“

Večina teh kur so bile stare, suhe, katere so samo še v gorkejših dnevih meseca maja zabrepele po ljubezni . . .

Duh ustaje pa se je širil bolj in bolj po dvorišču. Popularno teto so razglasili skoro za svetnico, ko se je začela novica, da miti jajec več ne nese.

Prevzeta od velike slave in časti, katero so ji trosile njene prijateljice, postala je teta Pajk sila ošabna. Ča je stala na kupu gnoja ali na svinjskem hlevu ter je z veliko energijo razširjevala svoje navdušene govore, tedaj se je bliskal tako fanatičen ogenj iz njenih oči, da bi človek skoraj menil, da se je v njenih kurjih možganih nekaj zmedlo. Včasih pa je nakrat prav glasno zakokodakala, postala jo nakrat razburjena, skakala je po jedni nogi komično semtertja, nervozno obračala oči, pokimavala z glavo ter brzo zapustila govoriški prostor in odšla na skedenj ali h kozolcu ali kam drugam . . .

V Ljubljani, 29. novembra.

V ogerskih delegacijah je poročal referent München o novem vojaškem kazenskem zakoniku, da je že dovršen ter izročena dotičnim strokovnim organom vojnega ministerstva v potrdilo. Zakonik se izroči še pravosodnemu in deželnoobrambnemu ministerstvu obeh državnih polovic v odobrenje. V svrhu izboljšanja topništva se je dovolilo 400 000 gld. Sveta se porabi za poskuse z novimi repetir-topovi. Dodatni kredit v znesku 7 500.000 gld. se je porabil za novo orožje in za nabavo streljiva. Poročilo opravičuje ta izredni izdatek s položajem v orijentu.

Princ Fran Jožef Battenberg je bil naj-simpatičnejši kandidat za guvernersko mesto na Kreti. Protežira ga Rusija. Razmere na Kreti postajajo boljše, maj kristijani in mohamedanci so nemiri ponehali, odkar je otoku zagotovljena avtonomija. Narod se že loteva obrti in kmetijstva.

Baratieri je izdal knjigo, v kateri se skuša opravičiti ter zvaliti vso krivdo radi nesrečne abissinsko-italijanske vojne, zlasti pa vso krivdo radi strašnega poboja italijanske vojske pri Abba Garima na generala Arimondija in Dabormido. Generala ne moreta ugovarjati Baratieriju, ker sta oba junaško padla, dočim je Baratieri tekel, kolikor so ga nesle noge njegovega konja. Radi te knjige vlada v italijanskih časnikih silno ogorčenje. Baratieri se je pokazal še slabšega pisatelja kakor vojskovođa. Neplemenito ravnanje bo nakopalo Baratieriju še več sovražnikov, kakor jih je imel doslej. Baratieri natočenje tudi generala Albertoneja, ki je bil po završeni vojni pred italijanskim vojaškim sodiščem povsem svoboden ter je postal iznova poveljnik brigade. Albertone je stopil sedaj iz vojne ter piše knjigo, v kateri ovrže vsa nesramna podtikanja Baratierijeva, s katerimi blati spomin nesrečnih dveh svojih tovarišev in njega samega, pa dokazati hoče, da je bil Baratieri do cela nezmožen in bojazljiv vojskovođa.

Nemške vojne čete so zavedle luko Kiao-Čan v Kitaju, da zahtevajo zadoščenje za ubite nemške misijonarje. Ruski časopisi se že oglašajo proti Nemcem, češ, da so nevarni uplva Rusije in Japana, ter zahtevajo, naj Rusija nemudoma posreduje, da si ne ustanove Nemci v toli važni luki svoje kolonije. Ako ne zapuste Nemci tega kraja bo morala tudi Rusija posesti del kineskega ozemlja.

Angleški kolonijalni minister Chamberlain je v zbornici zahteval, da se mora angleška vojska v tolikem obsegu povečati, da ne bo zadoščala le kolonijam nego da bo mogla prekomorske pokrajine tudi braniti sovražnih napadov. Zato treba stanje vojakov poboljšati, kajti le tem načinom bo možno dobiti dovolj prostovoljcev. Tudi Chamberlain se je, kakor nedavno vojni minister, izrekel proti občni vojni dolžnosti. Chamberlain je govoril povsem v smislu opozicije, zato ni dvoma, da se predlog sprejme. Angleži pač jako boli, da se je pokazala v ladji njihova vojska toli slaba.

Avtonomija Kube in Portorika. „Gaceta“ objavlja zakone, s katerimi se avtonomija vpelje. Vlado obeh otokov tvorita generalni guverner in parlament, ki sklepa zakone glede kolonijal-

tega ni vedel nihče, ker nikdar ni dopuščala, da bi ji kdo spremil. Črez deset minut pa se je vrnila mirna nazaj, ter je nadaljevala svoja predavanja. Tedaj so pa njene pobožne somišljenke tajinstveno šepetale med seboj, da se je mudila teta bržčas v svojem skrivnem bivališču, kjer se je krepčala z molitvijo...

Višje in višje je rastla predrznost puntarske družali.

Ustanovil se je celo nov političen list z imenom: „Kaj zahtevamo kure!“ in osnovalo „Naprednjaško pevsko društvo kur.“

Mej frenetičnim kokodakanjem so izvolile Pajkovko „načelnikom“ ravnateljstva, star, plesnivo rumenkast petelin brez posebnega imena, ki je že delj časa bolehal na nadubi, je prevzel službo povodce in podnačelnika.

In pripetilo se je večkrat, ko so na večer mladi petelinčki že posedli na veje, da je prišla teta Pajk v spremstvu svojega nadušljivega kavalirja in drugih odbornikov, kateri so psovali in kričali nad zaspanimi petelinčki toliko časa, da so morali zapustiti svoje prostore ter se pridružili mladim goskim putkam pod skednjem.

No, tam, seveda, jima je še bolje ugajalo!... (Dalje prihi.)

nih razmer, ter obstoja iz dveh zbornic. Krosa ali guverner more parlament razpuščati ali zaključiti, a v 3 tednih ga mora zopet sklicati ali pa razpisati nove volitve. Guvernerju stoji na strani ministertvo, ki je odgovorno kolonijalnemu parlamentu. Guverner je vrhovni poveljnik, vrhovni sodnik, ima pravo pomilostjenja in sme ustavo suspenzirati. Določanje carinskih tarifov pristaja parlamentu.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 25. novembra. (Tržaški „Edinosti“) Niti sanjati se nam ne bi moglo, da bi nas mogla naša nedolžna vrstica, govoreča o uspehu narodne stranke pri vipavsko-idijski deželnozbornski volitvi, spraviti v kako polsmiko. Saj so bile dobrohotne na vse strani. Tako velim vipavsko-idijskim volitvam, kakor našim orvakom in sledeč tuji „Edinosti“. Mesto, da bi „Edinosti“, katero je ravno naš dopisnik („en passant“ omenjeno) na raznih krajih v naročevanje priporočal, upoštevala našo kranjsko, v Mahné Misajevem inter-nacionalnem duhu d-ljučo duhovščino, (mej katero se nabijajo, kakor smo že rekli, tudi prav redke izjeme in ki žalibože ni taka kakor v obmejnih šifjah, in le to imal je v mislih dr. Tavčar na shodu v Vipavi — tako vsaj smo ga vsi narodnjaki na Kranjskem razumeli, ki poznamo „blago dušo“ njegovo) in svoj „pater peccavi“ s tem izrekla, da bi isto, torej kranjsko duhovščino javno pokarala, češ, kar ste sejali, to sedaj žanjete, vrnite se k starim, pod blagoga Pogačarja pastirstva veljavnim „načelom“, kajti Vaša sedanja „novokatoliška“ načela so „kriva in pogubna“, ne uporabljajte cerkvene avtoritete v politično agitacijo, oznanjujte lece jedino le božjo besedo, pri spovedi govorite le to, kar k njej spada, ne vmešavajte se v rodbinske razmere, ne bujskajte starih proti sinu, ne žene proti (horribile scriptu!) — svojim možem itd., dajte za resnično spravo, — torej mesto da bi „Edinosti“ tako odgovarjala, pogrevala je le stare stvari. Ne bomo splošno na iste odgovarjali, omenjeno budi le, da smo misleca svedena imeli čast v svoji sredi podstaviti Vašega kritika pri otvoritvi „Narodnega doma“. Mej drugim prišla je tudi otvoritev „Narodnega doma“ v razgovor. Mož o katerem tudi mi priznamo, da ima — ne morda, kakor Vi pravite — temveč gotovo več zaslug za narodno stranko na Kranjskem, kakor sedanj „Narodov“ dopisnik, (ki pa ni njegov navadni dopisnik in ki je bil tudi mej onimi 95% nezadovoljnih pri otvoritvi „Narodnega doma“), bil je spokoren in z nami jednkih mislij, da je bilo „odveč“ na žrjavico še olja vlivati, in da je g. dr. Tavčar bolje storil, ko je dital le „ister pocula“ uprizariteljem „levite“. Zavzeli ste se tudi v svojih „kritikah“, torej ne v „napadih“ na narodno stranko, za moža, na izbor nem (!) glasu stoječega. Kako pravi že naš „Dihur“? Ako ne verjamete, vprašajte še pri njegovih nekdanjih kolegih v dunajski „Sloveniji“. Tudi nekateri odboraki „dramatičnega društva“ mogli bi kak „kapital“ dostaviti. — Pravite, da ste liberalni, da celo „preliberalni“. No dobro! Priliko imate takoj svoj „liberalizem“ v najlepšem svitu pokazati in se zavzeti za dejanski povsem vrednega, osobno nam znanega učitelja g. Perkota iz Žirov, pri katerem so klerikalci takoj — da z Vami govorimo — „po skrajnem sredstvu“ segati za čelji, t. j., hočejo ga ugonobiti in to le „radi njegovih političnih nazorov“. Istotako se morete potegniti za žrtev klerikalne razdivjanosti v Vrabčah. Vrabški klerikalci so istotako „po skrajnem sredstvu“ sešli. Naš mož gotovo še sedaj to „prebrliko občuti“ (tudi Vaše besede) in mora trpeti „radi svojih političnih nazorov“. Ako ste objektivni, storili boste to, ako pa ne, smatrali Vas bomo i mi napadalcem zgolj narodne stranke, ki delate pod jednim širokim klčbukom z „Dihurjem“ in „Slovencem“ v pogubo narodne stranke, kar se pa vsem trem v zvezi ne bo posrečilo.

Revolte.

V soboto so se na Dunaji primerili veliki izgredi očitno revolucionarnega značaja. Provročili so jih največ nemški nacionalni dijaki in socialno-demokratski delavci. Socialni demokratje so se Nemcem zedinjali za hlapce in šli zanje v boj.

Na Dunaji so se začele demonstracije pred parlamentom. Izključeni socialnodemokratski poslanci Daszyński, Zeller, Schrammel in Steiner so hoteli siloma priti v parlament. Ker jim je to policija branila, začeli so njih mnogoštevilni spremiljevalci razgrajati in demonstrirati na tak način, da jih je morala policija razgati.

V tem se je zbralo več tisoč dijakov v avli, od koder so šli proti parlamentu. Ker jim je policija branila, jeli so jo napadati, prvoti in nanjo metati kamne. Policija je dijake razgala. Več razgrajancev je bilo aretovanih, nekaj ranjenih. Dijaki, katere so ščuvali rektor Tołd in profesorja Jodl in Minor, so iz vseučilišča metali kamne, stole, pljunalnike, čaše in tintnike na redarje, a pri vratih se je unel mej dijaki in redarji ljut boj, kateri se je končal z aretovanjem mnogih dijakov.

Zvečer so se pred parlamentom zbrala mnogoštevilna množica, katere je na vse možne načine demonstrirala in razgrajala. Policija je iz lesa skušala odpraviti ljudi, a demonstrantje so jo dejansko napadali, tako da se je morala poslužiti orožja. Razgani demonstrantje so se zbrali pred ministerstvom notranjih del, kjer so hrupao demonstrirali proti Bideniju in razbili okna ministerke palače. Pri teh demonstracijah je bilo mnogo oseb ranjenih in mnogo aretovanih.

Velikanske demonstracije so se primerile v Gradci. Organizovali so jih nemški visokošolci, katerim so se pridružili delavci. Demonstracije so imele deloma protidinastičen značaj. Demonstrantje so prepevali panzermanske pesni, pobijali okna in na vojaštvo metali kameeje in opeke. V Marških ulicah se je na vojaštvo vsula cela ploha opek. Več vojakov je bilo ranjenih. Vojaki so vsled tega ustrelili. Jeden izgrednikov, neki delavec, je bil ubit, več oseb je bilo ranjenih. Tudi v drugih ulicah so izgredniki napadali vojaštvo tako, da je moralo to porabljati orožje. Število ranjencev je bilo jako znatno, mnogo oseb je bilo aretovanih.

Tudi v drugih nemških mestih so bili taki izgredi. Revolucionirajo gibanje mej Nemci je močno naraslo in dase je očitalo, da so Nemci habsburški monarhiji najnevarnejši narod.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. novembra.

— (Resnicoljubnost uradnega poročanja) Naša uradna „Ljubacher Zeitung“ nas je danes zopet jednokrat prav neprijetno presenetila, in sicer s svojim poročilom o revolti v Gradci. Tacega uradnega prikrivanja in olepšavanja očitne revolucije še nismo učakali. Od l. 1848 ni bilo še nikjer v Avstriji taci pouličnih bojov, kakor v soboto v Gradci. Na tisoče in tisoče ljudi je vstalo in se nasilno uprlo državni avtoriteti. Ušli so se poulični boji, vojaštvo je bilo napadeno tako, da je moralo streljati, demonstracije, katere so se uprizarile, so imele protiviladni in deloma protidinastični značaj, iz kratka bila je prava pravcata revolucija, katere se je udeležila samo s puškami in z bajonetami. O vsem tem poroča uradni list jako „spretno“, tako namreč, da dobi čitatelj utis, kakor da je bila vsa skupaj navadna rabuka brez posebnega pomena, pač pa beleži z razprtimi črkami, da je „abrazna množica z navdušenjem pela“, cesarsko himno. Naša poročila, katere so verodostojnejša kakor „Lubacherica“, pa pravijo, da ni bilo nič navdušenja. „Lubacherica“ je s tem povdarjanjem cesarske pesni, katero so nekaterniki peli, hotela menda reči, vse drugo je odpastljivo, vse drugo, kar se je zgodilo, nima nič pomena. Pri uradnem listu merodajni krogi menijo najbrž, da je Nemcem dovoljeno vse, tudi revolucija, samo če nazadnje zapoje cesarsko pesem. To je jako znatilno.

— (Uradni list in slovensko gledališče) Odbor „Dramatičnega društva“ je vložil pri deželnem predsedstvu nasledajo prošnjo: „Visoko c. kr. deželno predsedstvo! Že na zadnjem občnem zboru „Dramatičnega društva“ v Ljubljani se je sklenilo storiti potrebne korake, da se preprečijo nablagohotne in večkrat naravnost krivične recenzije o slovenskih predstavah v takajšnjem uradnem listu. Intendanca odtegnila je letos uradništva imenovane lista prosti sedež ter zajedno prosila, da naj vsako poročanje o slovenskih predstavah opusti. Tej želji uradništvo uradnega lista ni hotelo ali moglo ustreči ter prináša še vedno kritiko, katere zbog svoje glede na obstoječe provincijalne razmere ne-umestne brezobzirnosti in zbog preziranja vsacega uspeha in truda slovensku občinstvo žalijo — sodelujočemu igralskemu in pevskemu osebju pa vselej do vsacega delovanja kvarijo. Uradni list, kateri se sicer pri recenziranju nemških predstav poslužuje skrajne popustljivosti in dobrohotnosti, škoduje vsled tega nejednacega merila — slovenskemu podjetju, in ker je odbor „Dramatičnega društva“ uverjen, da je visokemu dež. predsedstvu istotako na srcu prospevanje slovenskega kakor nemškega gledališča — izreka s tem udano prošnjo: Visoko c. kr. deželno predsedstvo naj blagovoli odrediti, da se ima v bodoče vsako poročanje v uradnem listu o slovenskih predstavah opustiti“. V Ljubljani 20. novembra 1897. — Odbor „Dramatičnega društva“. — Umeje se ob sebi, da priobčimo tudi deželnovaldno rešitev te vloge.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri se bode pela drugič opera „Pies v maskah“. Intendanca pričakuje, da se gledališko občinstvo ue da zapeljati po uradnem listu, ampak da se

samo prepriča, kako neopravičena je bila sodba uradnega lista.

— (Slovensko gledališče.) „Ugrabljene Sabinke“, ta izborna burka, se je sinoči predstavljal z največjim uspehom. Že dolgo ni bilo v našem gledališču slišati toliko smeha, kakor včeraj. Predstava je bila prav dobra. Gosp. Inemann je bil kot ravnatelj Striže klasičen. Igral je s tako drastično komiko, da se mu je moral smejati tudi najbolj čmerikavi filister. Prav dobro so ga podpirali gospa Danilo, gosp. Slavčeva, gosp. Nigrinova in gg. Varovšek, Lovšin, Perdan — kateri je za svoje kuplete žel mnogo priznanja — in Danilo, jedi bolje, drugi nekoliko slabše. Tudi gosp. Terševa se je resno trudila, da zadosti svoji nalogi. V tragiških ulogah je tudi vselej na svojem mestu, a v veseligradah ni tako srečna in tudi včeraj ni imela uspeha.

— (Porotne obravnave) so se začele danes. Na vrsto pridejo naslednji slučaj: Ivan Zidar, deševac z Gorenjskega vrba v litjskem okraju, uboj; Martin Čarman, delavec iz Sp. Prič, težka telesna poškodba; Ivan Žitnik, bivši trgoveški pomočnik v Ljubljani, tatvina; Jožef Vovk iz Lesca, posilstvo; Ivan Kavčič iz Rojč, uboj; Mstevž Bergant iz Sp. Luže, uboj; Anton Mikler s Karlovskega, goljufija; Ivan Jakopič z J. čca, uboj; Anton Žagar iz Beemce, uboj; Ivan Drašek iz Ljubljane, uboj; Fran Vidic iz St. Pa-la, žaljenje časti in Fran Šušteršič iz Logatca, težka telesna poškodba.

— (Izgubljeni dekleti — najdeni) Pred kratkim smo poročali, da sta se „izgubili“ dva dekleti, jedea iz Ljubljane, druga iz najbližje ljubljanske okolice. Prva je bila otišla z doma, ker nje stariši niso bili zadovoljni z ženinom, katerega ni je izbrala. Kakor hitro pa so stariši akceptirali ženina, se je vrnila domov. Druga rečenih deklic je bila zapustila očetov dom iz manj romantičnih razlogov. Stariši so jo strogo držali in vsled tega se je dekle, porabivši slučajno priliko, odpravila k bližnjim sorodnikom, jako poštenu rodbini, da si naredi nekaj do potitnice.

— (Slepar.) Po mestu se klati neki židovski agent ki prodaja zlatnino na obroke za neko tvrdo v Szegedu. Stranke ki so dele agentu predplačila, čakale so zaman, da bi jim tvrdka poslala pri agentu kupljeno zlatnino, pač pa je neka stranka na vprašanja dobila od tvrdke odgovor, da nima tvrdka nobenega agenta ki bi potoval izven Ogrskega. Najbrže je v Ljubljani več strank, katerim je židovski agent izrazil predplačila in bi bilo dobro, da se dotične stranke same zglašé pri policiji.

— (Nepreviden voznik) V soboto popoldne je povozil Auerjev hlapec Ivan Vah na Dunajski cesti 60 let staro potovko Marijo Traven z Gorjnih Gamelj. Marije Travea je bila na nogah težko poškodovana in so jo morali prenesti v deželno bolnico.

— (Ulom) V noči od 24. na 25. t. m. lomil je neznan zločevnik v mesnico Jožefa Seidla v Spodnji Siki in ednesel raznega blaga v vrednosti 17 gl.

— (Nesreče na dolenskih železnicah.) Na progi med Maro pečjo in Novim mestom je vlak št. 2253 povozil dne 24. t. m. Ivana Trlep iz Podhorata, nekaj kilometrov dalje od kraja te nesreče pa je povozil Antona Žalharja iz Muhoberja. Oba povzročena sta obležala mrtva na isti mestu.

— (Za bolnico usmiljenih bratov v Kandiji) katera bolnica je pravi blagoslov za Dolenjske, nabira zdaj jeden usmiljeni brat darov po Ljubljani. Bolnica je vredna podpore.

— (Iz Celja) naznaja „Katoliško podporno društvo“ vsem, katerim je srečk poslalo, da ako jih do 20. decembra t. l. ne rešijo ali društva ne povernejo, nimajo nobene pravice do dobitkov, ako ravno se bode katera njih srečk 26. decembra izžrebala. Žebanje se bode vršilo ob 3 uri popoldne v sejni dvorani „Narodnega doma“. Dobitki se bodo izročevali že od 27. decembra naprej do 30. marca 1898 vsaki dan od 3. do 5. ure popoldne. Pri štirje dobitki pa se oddajo takoj po izžrebanju. Vsaki se mora s srečko izžrebane številke izkazati ter dobiček na svoje stroške odstraniti. Vseh 500 dobitkov bode že celih osem dni prej v prodajalnici „Narodnega doma“ na ogled izpostavljeni.

— (Slovenskoakad. teh društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v sredo dne 1. grudnia t. l. svoje I. izvalno obč. zborovanje z nastopnim dnevnim redom: 1. Citanje zapisnika; 2. čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenije“; 3. razgovor o nameravani preditvi koncerta s plesom; 4. slučajnosti. Loco: Hôl, „Erzherzog Johana“; začetek ob pol 8. uri zvečer. Slovenski gostje dobro došli!

— (Laška šola v slovenskem Devinu.) Razupito društvo „Lega nazionale“ iztoza že dolgo svoje kremplje po slovenskem Devinu. Na spomlad namerava tam sezidati poseben šolsko poslopje, v katerem napravi laško šolo. V to šolo bodo svedela lovili slovenske otroke. Če so slovenski Devinci zavredni in odločni, ne vlove nobenega.

* (Eldo ado žurnalistov) Olgovorni urednik „Odjeka“, Nikola Gjorgjevič, je bil radi članka

proti Milanu obsojen na triletno ječo; iz i-tega uzroka je bil urednik „Dnevna Lata“, Živo Lekič, obsojen v ječo za dve leti. Krasse razmere so v S. hii!

* (Boj za kraljeviča Marka) se je vnel mej nekaterimi srbskimi in bugarskimi literati. V Z. f. je namreč izšel za l. 1898. koledar, v katere sem govori tud o „balgarskem“ junaku kraljeviču Marku, zato je mej Srbi groza jez.

* (Morilec — oproščen.) Nelavno je bil mizer Barth v Mostu pred porotniki, ker je ljubimca svoje žene zabodel v srce. Nekoga večera je prišel namreč Barth nepričakovano domov. Šele po dolgem trkanju mu je soproga odprla vrata, kar se je mož takoj sumjivo zdelo. Opazil je, da so v sobi vrata omare le priložena. Ko jih je odprl, je zagledal v omari moža svoje sestre. To ga je tako razburilo, da je potegnil nož iz žepa ter zabodel svaka v srce. — O iraje se na vzrok in razmere, v katerih se je umor vršil, so porotniki morali obrabiti.

Darila

Uredništvu našega lista je poslal: Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gospod V. Š. v Ljubljani 4 krome, dobijajo stavo — Živijo redoljubni darovalci!

Telefonična in brzojavna poročila.

Šoštanj 29. novembra. Pri občinskih volitvah za trg Šoštanj smo v kljub silnemu pritisku nemškutarjev Slovenci sijajno zmagali.

Dunaj 29. novembra. Badeni je padel. Strmoglavil ga je protisemitski Dunaj, strmoglavil ga je politični komedijant dr. Lueger. Badeni se ni umaknil radi revolucije v parlamentu, niti radi pouličnih demonstracij, ampak radi tega, ker se je dr. Lueger pokoril Schönererju in kot dunajski župan izjavil, da ne prevzame nobene odgovornosti za to, da se ohrani mir v prestolnici. To se je splošno smatralo za napoved, da začno krščanski socijalisti poulični boj in to je napotilo Badenija, da je odstopil. Cesar je prišel že v soboto zvečer na Dunaj in je še isti večer vzprejel grofa Badenija. Ta mu je v imeni ministerstva predlagal, naj se od godi zasedanje poslanske zbornice in mu zajedno v imenu celega ministerstva podal demisijo proseč ob enem, naj cesar nikar več nanj ne reflektuje. Cesar je Badenija odpustil kar najprijaznejše in rekel, da si stvar premisli. Včeraj zjutraj je dobil Badeni najprej pismo-obvestilo, da je cesar zadovoljen, da se preloži zasedanje poslanske zbornice, potem pa poziv na avdienco. Ob 11. uri popoldne je bil Badeni pri cesarju in mu je cesar naznanil, da je podano demisijo vzprejel. Ministerski svet, kateri se je sešel ob 2. uri popoldne, bavil se je s samimi formalnostimi. Ob 3. uri popoldne je izšla posebna izdaja uradne „Wiener Zeitung“, katera je prinesla cesarjevo lastnoročno pismo o preložitvi poslanske zbornice, ob 4. uri popoldne pa je izšla druga posebna izdaja, katera je naznanila, da je cesar vzprejel demisijo celega ministerstva, in da je naročil baronu Gautschu, naj sestavi novo ministerstvo. Vest je obudila velikansko, uprav nepopisno senzacijo in divjo radost v vseh obstrukcijskih strankah.

Dunaj 29. novembra. Včeraj so združeni nacionalsci, krščanski-socijalisti in socialni demokratje uprizorili velike izgrede. Popoldne se je zbralo na cesti mej vseučiliščem in parlamentom kakih 15.000 ljudi, kateri so, obrnjeni proti cesarskemu dvorcu in vihteč palice, dežnike in nože hrupno demonstrirali, kličeč „Nieder mit Badeni“, „Nieder mit Abrahamowicz“, „Nieder mit den Slaven“, „Pereat Felkenhayn“, „Hoch die Revolution“. Dijaki so vpili „Heil Wilhelm“, „Heil Bismarck“ in prepevali veleizdajske pesmi. Polcija je vse to mirno dopuščala. Množica je, tako demonstriraje, šla mimo parlamenta, potem pa se obrnila in se hotela vrniti. Polcija je skušala to preprečiti, toda izgrezniki so napadli polcijo in jo razgnali. Prihitela je jedna divizija husarjev, katera je izpraznila vse ulice do vseučilišča. Mnogo izgreznikov je bilo ranjenih, mnogo aretovanih. Značilno je, da so socialni demokratje in nacionalsci pri tej priliki demonstrirali tudi proti Luegerju, kličeč: „Nieder mit

Lueger“. Popoldne so se zopet velike množice zbrale pred parlamentom. Lueger se je pripeljal tja in z voza naznanil tuleči druhali, da je Badeni odstopil ter prigovarjal ljudem, naj se razidejo.

Dunaj 29. novembra. Zvečer ob 3/4 na 8. uro je bil Wolf izpuščen iz zapora. Pred poslopjem dež. sodišča zbralo se je do 3000 oseb, katere so najprej demonstrirale, potem pa pregnale redarje in naskočile sodno poslopje, da oprostite tedaj še zaprtega Wolfa. Kličeč „Wolf heraus“, napadli so ljudje justične stražnike. Nastal je boj. Justični stražniki so se morali umakniti in zapreti vsa vrata. V tem so prihiteli vojaki in razgnali izgreznike.

Dunaj 29. novembra. Zatrjuje se, da ostane samo železniški minister Guttenberg v Gautschevem ministerstvu, vsi drugi ministri da odstopijo. Gleispach pride za višjesodnega predsednika v Gradec. Zatrjuje se dalje, da vlada državni zbor koj po zasedanju delegacij razpusti, pogodbeni provizorij in budgetni provizorij pa da uveljavi s cesarsko naredbo na podlagi § 14.

Dunaj 29. novembra. Gautsch je ponudil trgovinski portfelj sekcijskemu šefu v ministerstvu notranjih del, Korberju, kateri je bil prej sekcijski šef v trgovinskem ministerstvu. Povabil je tudi poljskega ministra dr. Rittnerja naj ostane v ministerstvu, kar je pa Rittner odločno odklonil. Cesar je najprej ponudil Welsersheimbu, naj sestavi novo ministerstvo. Welsersheimb je izjavil, da prevzame to nalogo, če mu cesar ukaže, da pa bi mu bilo jako ljubo, ako se poveri ta naloga komu drugemu. Cesar se je na to odločil za Gautscha.

Dunaj 29. novembra. Wolf je prišel danes na vseučilišče, kjer so ga nemški dijaki pozdravili s Prosit in Heil. Vseučilišče se je danes zopet otvorilo, in so rektor Toldt in drugi nemško-nacionalni profesorji s patetičnimi govori hujskali dijaštvo in izražali svoje veselje, da je padel Badeni. Sploh je bilo vseučilišče središče vseh spletk in vsega hujskanja proti Badeniju in proti desnici, zvonec pa so nosili tisti prusofilski profesorji, kateri so se pritepli iz inozemstva.

Dunaj 29. novembra. Parlamentarna komisija desnice je sklicana za jutri na sejo. „Slovenska kršč. narodna zveza“ imadans sejo, v kateri se posvetuje o parlamentnem položaju. Poljski klub je imel danes sejo, v kateri je sklenil, da ne sme noben član poljskega kluba vstopiti v Gautschevo ministerstvo. Poljaki sodijo o Gautschevem ministerstvu jako hladno in nimajo zanj kar nič simpatij, pač pa so izrekli, da storé potrebne korake, če bi se Gautschevo uradniško ministerstvo približalo levici.

Dunaj 29. novembra. Češki poslanci in češki veleposestniki so imeli danes skupno sejo, v kateri so obelodanili komunike, ki pravi, da ostanejo neomajano zvesti skupnemu češkemu programu adresnega načrta in parlamentarni večini.

Dunaj 29. novembra. Današnji večerni listi naznanjajo, da odstopi predsednik Abrahamowicz. To ni osnovano. Tudi Gautsch bi rad, da bi odstopilo predsedništvo, toda predsedništvo je zavzelo stališče, da je nihče ne more siliti k odstopu, da je izvoljeno od večine in da ostane na svojem mestu, dokler obstoji ta večina.

Dunaj 29. novembra. Vsi redarji so imeli včeraj nalogo hoditi po gostilnah, kavarnah in gledališčih ter naznanjati, da je Badeni odstopil. Zgodilo se je to vsled izrečnega ukaza od zgoraj. Ta nedostojni način publiciranja je obudil skrajno ogorčenost v slovanskih krogih.

Dunaj 29. novembra. Vsi tisti, kateri so bili pri zadnjih demonstracijah radi javnega nasilstva aretirani in izročeni dež. sodišču, se izpuste še danes iz zapora. Vlada kapitulira pred terorizmom na celi liniji.

Praga 29. novembra. Nemški kulturosci so se pri belem dnevu predrznili uprizoriti malo nemško demonstracijo. Vsled silne togote dijaštva bi bilo skoro prišlo do krvavega konflikta, a policija je to preprečila.

Nova opera.

V torek, dan 30. novembra 1897.

Drugokrat:

Ples v maskah.

(Un ballo in maschera.)

Velika opera v treh dejanjih, spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funtek, uglašil Giuseppe Verdi. Kapelnik g. H. Benišek. Vprizoril režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7 1/2 uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v četrtek, dan 2. decembra 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Marije Rus 1/2, posestva v Prežah, cenjeno 218 gld 40 kr., dan 1. in 22. decembra v Kočevju.

Antona Krnca posestvo v Griču, (v drugič), dan 1. decembra v Mokronogu.

Marije Bužga zemljišče v Gorenji vasi, cenjeno 120 gld. dan 1. decembra 1897 in dan 5. januarja 1898 v Mokronogu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Novemb.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	741.6	— 5.4	sr. vzhod	jasno	0.0
28.	7. zjutraj	737.0	— 6.1	sr. jzah.	del. jasno	0.0
	2. popol.	733.7	5.0	sr. zahod	skoro jas.	
	9. zvečer	730.6	4.1	p. m. zah.	oblačno	
29.	7. zjutraj	722.5	7.0	p. m. jzah.	oblačno	0.0
	2. popol.	715.8	8.0	p. m. jzah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje — 6.2° in 1.0°, za 7.3° pod in 6.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 35 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 80 „
Avstrijska krona renta 4%	102 „ 35 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 40 „
Ogerska krona renta 4%	100 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice	947 „ — „
Kreditne delnice	356 „ — „
London vista	120 „ 50 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 92 1/2 „
20 mark	11 „ 78 „
20 frankov	9 „ 55 „
Italijanski bankovci	45 „ 35 „
C. kr. cekini	5 „ 68 „

Krepak, karih 14 let star deček, ki je do-
vršil dva razreda srednjih šol, ter je zmožen slo-
venskega in nemškega jezika v govoru in pisavi,
vzprejme se takoj kot

učenec

v trgovino z raznim blagom na deželi. — Ponudbe
pošiljajo naj se pod anončno številko upravnštvu
„Slov. Naroda“.

(1836—2)

Renomirana prva eksportna pivovarna, ki
izdeluje svetovnoznano pivo, želi v mestih Ljubljana,
Maribor, Celovec, Beljak, Ljubno, Leoben, Judenburg usta-
noviti

pivarne

združene s prodajalniciami piva v steklenicah in
zalogami na debelo.

Reflektanti na take pivarne ali vnaemajalci priprav-
nih prostorov in kletij se prosijo, da vpošljijo svoje po-
nudbe v nemškem jeziku pod šifro „Bierhalle W. F.
4713“ Haasensteina & Vogler-ja na Dunaju, I.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.**
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno-
grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz-
thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend
Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo,
Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj,
Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lip-
sko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in**
v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob
12. uri 55 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m.
zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga**
iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja
via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-
grada, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Du-
naja via Amstetten. Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Praga, Geneve,
Curiha, Bregencia, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gasteina,
Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu-
dne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celov-
ca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.**
Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m.
dopoludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani
vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob
7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m.
zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob
6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri
20 m. zvečer. (962—273)

Zahvala.

Gospod **France Ažman v Kropi**
izdelal mi je **tehtnico** (Brückenwage), s katero
sem popolnoma zadovoljen.

Štjem si v dolžnost, zahvaliti se g. Ažmanu
in ga vsem rodoljubom priporočiti.

(1842)

Andrej Mauer

trgovec z apnom v Zagorji ob Savi.

Zakaj? Čemu?

si moram pridobiti oblastveno dovoljenje za popolno

razprodajo

svoje

trgovine z lesorezbenim in galan-
terijskim blagom in z igračami
ter jo pričeti v kratkem? O tem bodem dal razjasnila svojim
velečastitim odjemnikom in jih prosim, da mi prihranijo
blagovoljno prijazna naročila

za Miklavža in za Božič.

Z velespoštovanjem

(1843)

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Agenti

(1840—1)

se iščejo za prodajo novih izdelkov, ki so neobhodno po-
trebni ne samo meščanu, nego tudi kmetovalcu. Tudi kot
postranski posel opravlja to agencijo lahko vsakdo,
ki ima znanstva v zasebnih krogih. **Visoka provizija**
ali stalna plača se zajamči. — Ponudbe vzprejema
Fr. Pokorný v Pragi, Petrova ulica 8.

Tovarna

katera lahko na dan čez

200 klg vrvic

za vezanje in šivanje žakljev

po ceni odda

išče

(1839—2)

dobro in stalne odjemalce.

Naslov v upravnštvu „Slov. Naroda“.

Zajamčeno čista

španska in portugalska desertna vina

pristen francoski Cognac

znamka Carle Frères se dobiva pri (1614—6)

J. Klauer-ju, glavna prodaja.

Prva in najstarejša zaloga klavirjev

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50

si usoja naznanjati veleccenjenemu p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da
ima na prodaj po najnižjih cenah od danes naprej kratke klavir-
virje in pianine najboljše vrste, ki so danes došli, iz najboljše renomiranih
dunajskih tvrdk: c. kr. dvorni dobavitelj **Kutschera, zadruga „Lyra“**,
Stelzhammer itd. Popolnoma novi klavirji od 240 gld naprej s 15 etnim
jamstvom se oddajajo na obročna plačila; izposojajo se od 2 gld.
naprej. Stari klavirji se jemljó v zameno, vbiranja in poprave se izvr-
šujejo najtočnejše.

Z velespoštovanjem

(1710—7)

Ferd. Dragatin.

Zavarovanje

proti

tatvini

po ulomu.

Domovinska
splošna zavarovalna delniška družba
v Budimpešti

(Delniška glavica 2,000,000 kron a. v.)

vzprejema

zavarovanja proti škodam po
ognju in po telesnih nezgodah
kakor tudi (1818—3)

zavarovanje proti tatvini po ulomu
v stanovanjih, vilah, skladiščih blaga in trgovinah vsake
vrste po najnižjih premijah in najkulantnejših pogojih.
Obširna pojasnila daje

Glavni zastop za Avstrijo:

Dunaj, I, Elisabethstrasse 26

in glavni zastopnik za Kranjsko: g. **Jožef**
Perhauz v Ljubljani, Marije Terezije cesta 4.

Najboljše in najpripravnejše drsalke

„Kondor“ in „Helios“.

„Kondor“ navadne 1 par **gld. 2. —**
ponikljane „ „ **„ 3. —**
„Helios“ „ „ **„ 6. —**
„Halifax“ navadne „ „ **„ 1.40**

Andr. Druškoviču

Mestni trg št. 10.

(1838—2)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pri-
pravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb,
Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlaj-
jenjih dušnih organov, ter je najboljše sredstvo za
prsi katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol.
Tudi zastarani kašelj sestem zdravilom v najkrajšem
času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko
spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih
zahval spominjam samo ono:

„Veleccenjeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno de-
lujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje
poznance. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega
kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil
bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spošto-
vanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici var-
stvena znamka, t. j. slikabana Nikole Zrinjskega, kajti
samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno
znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je
75 kr. — Razpošilja se vsakidans pošto na vsa mesta,
in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za za-
motek) ali pa po poštneem povzetju. — Ceniki razno-
vrstnih domačih preskušenihih zdravil razpošiljajo se
na zahtevo zastopnj in poštneine prosto. Lekarna k Zrinj-
skemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

(1360—9)